

Antonina Baczyńska

Uchwalać, czy nie uchwalać? Analiza argumentów w dyskusjach dotyczących tzw. „uchwał anty-LGBT” w organach uchwalodawczych samorządów Polsce

Represje wobec mniejszości seksualnych nie są niczym nowym. W kulturze zachodniej mamy do czynienia z takimi zjawiskami od wielu stuleci. We współczesnych społeczeństwach dyskryminacja osób nieheteronormatywnych opiera się na innych przesłankach i argumentach, niż miało to miejsce od XIX wieku oraz do drugiej połowy XX wieku. Społeczeństwa masowe wykształciły mechanizmy władzy i samokontroli, które stworzyły kategorię „homoseksualisty” i wytworzyły dyskurs przypisujący odmienne cechy, działania i wartości do tej grupy osób. W Europie Wschodniej, w tym w szczególności w Rosji, Polsce i na Węgrzech mamy do czynienia z pogłębiającym się negatywnym nastawieniem władz do mniejszości seksualnych, co znajduje odzwierciedlenie w stopniowo wprowadzanych aktach prawnych.

W Polsce do 2019 roku nie przyjęto żadnego prawa, na poziomie ogólnokrajowym ani lokalnym, które dotyczyłoby problemów mniejszości seksualnych. Po podpisaniu przez prezydenta Rafała Trzaskowskiego warszawskiej „Deklaracji LGBT+”, mającej zapewnić ochronę osobom nieheteroseksualnym i wiarygodną edukację dotyczącą orientacji seksualnej i tożsamości płciowej w innych samorządach rozpoczęto lobbying na rzecz tzw. „uchwał anty-LGBT”. Uchwały to termin parasolka dla dwóch typów stanowisk samorządu szczebla gminnego, powiatowego i wojewódzkiego: „Rezolucji przeciw ideologii LGBT” oraz „Samorządowej Karty Praw Rodzin”. W debacie publicznej przyjęcie tego typu uchwał wzbudziło kontrowersje wśród opinii publicznej i spotkało się ze sprzecznymi opiniami wśród samorządowców.

W niniejszej pracy analizuję treść obu dokumentów i porównuję ją z argumentacją „za” i „przeciw”, która wykorzystywana jest podczas obrad sejmików województw oraz rad gmin i powiatów dotyczących tych uchwał. Badanie pozwoliło prześledzić dyskurs obecny w tych dyskusjach oraz odnieść go do treści proponowanych dokumentów, aby dotrzeć do celów przyjmowania lub odrzucania tych aktów.

W wyniku przeprowadzonego badania opisane zostały struktury dyskursywne dyskryminujące mniejszości seksualne oraz inne grupy społeczne w treści Karty oraz Rezolucji, odnoszące się do wizji świata prezentowanej przez ich autorów. Udowodniono, że choć dokumenty znacznie różnią się od siebie, to zapisy zawarte w stanowiskach odnoszą się bezpośrednio do „Deklaracji LGBT+” oraz osób niereprezentujących wartości chrześcijańsko-narodowych. Analiza argumentów „za” oraz „przeciw” w debatach samorządowców pokazuje, że różnią się one w zależności od szczebla samorządu oraz na poziomie pryncypialności i pragmatyczności. Dyskurs przedstawiony na obradach samorządów jest niejednorodny i reprezentuje różne opinie na temat tych aktów prawnych, które zdają się być wpisane w szerszą debatę polityczną.